

učene
Herr
di uč
rokom
trije
nad-
59 v
telj v
to ker
aspro-
l nek-
Stari
z njo
jskači
deca
emška
Martin

uradna hiša, v kateri bi se klerikalni hi-
odlikovali, ter dobivali patent za svoje
v drugem oddelku bi se še nezrelim skozi
pamet vlivala v glavo; napis pa se bo
„hiša“ za sprejem pameti mladim in sta-
klerikalnim butecom. Mladina pa bo kakor
skakala in kričala „živijo“, tako je prav,
tako naprej... Spomnili se bodo ter grdo
kateri so zadnjič si celo brez njih dovoljenja
napale na napredni shod v Ptujju, dalje se bo-
hvalilo, pretresovalo in podučevalo kako lahko
2 mesečnem zakonu Marijina družabnica v
ktem mati postane, naložili bodo na voz tudi
precej rejeni mladenki ter je oboževali in hva-
čes, tako je prav le tako naprej. Več Vam
nam zanimivem teatru ne bom pisal, ker bo
kdor se udeleži, sam slišal in videl; ome-
še le, da h koncu se bo na mah vse v još
remenilo, vsa klerikalna zadruga bo na glas
čala in se zvijala, čes darujete nam, darujete
vam vaše kronce, čeravno vas obrekujemo in
srca sovražimo, vaše kronce le radi imamo.
mi se takrat ne bomo dali preslepiti. Skrajno
dni čas je že, da bi se temu zagriženemu
klerikalnemu početju in gonji tudi pri nas ko-
storil, in narboljši pomoček k temu bi bil,
si vsaj premožnejše hiše naročijo list „Sta-
“, kateri vedno in povsod resnico go-
ri ter brani naš kmetijski stan. V
ktem vas bodo tudi domači klerikalni po-
huenci obiskovali, da bi vsaj vsak z eno krono
pomogel k njihovemu klerikalnemu in razdor-
jujočem društvu; milo bodo javkali ter mačje
kaze pretakali, da bi timveč vlovili. Pa ne dajmo
se preslepiti, pokažimo jim dveri in sčasoma
bode minilo tudi to klerikalno hujskanje, ka-
ste dozdam s svojimi trdo prisluženi kraji-
rari podpirali. Gospodu uredniku „Slov. gospo-
arja“ pa čestitam, da ima tako modre in
hitne dopisnike pri nas. Ob priliki Vam
vam še več raznih dogodbc poročal. Naprednjak.

to-
a si
ka-
o še
oraj
od
jem
brž-
(?)
a to
alno
ter-
na-
raz-
in
red-
nje
ska-
za
itno
jat;
odo
trat
rsti
kla-
ga-
ega
rejo
ale
rali
in
že
blali,
jub
ža-
kor
in
ej!
ba
cer
ri-
rič
da
se-
ri-
na
ka

Iz Amerike. (Goshen Indiana). (Kako
Peter v Ameriko potoval). Leta 1903 sem šel
dima in od matere k vojakom in sem od-
šil kot korporal 1906 1. Potem sem šel v
Gradec in iz Gradca v Rumenijo kot rudar;
vemog sem kopal en teden; kër se mi ni do-
radlo, sem šel iz Rumenije na Dunaj, potem v
Hamburg, od tam pa čez široko morje v New-
York, v Chicago, iz Chicage v Neepanie. Tu sem
prišel po noči; ne zastopil sem jezika, in ni
nilo ne znanca ne prijatelja. To je bil špas za
siložovega Petra! Ali kër sem nekoliko Bišto-
rove zlahte in kër so. Bištovi zelo tople krvi,
tako sem tudi jaz; nisem se ustrašil ne Ame-
kancev ne Indijancev. Delal sem v Neepanie
6 tednov na cesti. Potem je dela zmanjkalo in
indi denarja. To je bilo „toplo“ za Petra! In
šel nekaj dni je prišel eden Amerikanec in me je
vzel v mesto Goshen seboj, mi je dal delo in
plačilo. Ni minolo eno leto, sem se spoznal z
nekim dekletom in sem se oženil tukaj v mestu
Goshen. Moja žena je Amerikanca, rojena v tem
mestu; govori angleško in tudi nekaj nemško.
Sedaj so nama poslali hčerko in sva ji dala
ime Mary. Tako se godi Šiležovemu Petri tukaj
v Ameriki! Jaz imam dobro delo, sedaj sem
mizar v fabriki. Zaslужim 2 dolarja 10 centov
na dan (to je avstrijski denar 5 gold. 25 kr.)
Seveda ne moreš kupiti tukaj za 2 dolarja več
kavca v Avstriji za 2 gold. Drugokrat več!
Ostanite zdravi vsi Štajerci in mi pišite, ako se
spomnite na me pri Radgoni. Adresa sedaj:
Mr. Peter Rozman 312 Monroe Goshen Indiana
št. A. S.

Kmetje pozor!

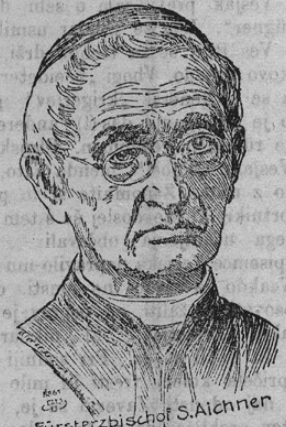
Letos se vrši splošno ljudsko štetje (Volks-
zählung). Vsled ministerialnega odloka z dne 20.
avgusta 1910, R. G. Bl., št. 148 pa se bode
izvršilo obenem splošno štetje živine.
Kot temelj vzelo se bode stanje z 31. decembrom
1910.
To štetje živine je vevaležnega pomena.
Bedasti hujskači trosijo sicer neumno vest, da
se vrši to štetje zaradi davkov in da bode
vsakdo več davka plačal, ako ima več živine.
Ta trditev je naravnost neumna laž. Davkov se
štetje živine prav nič ne tiče. Treba je le, da

se izpozna pravo stanje števila domače živine.
Kajti le tedaj, ako vemo, koliko živine imamo,
zamoremo od države zahtevati pomoči. Država
mora pospeševati živinorejo, urediti izrabo živi-
ne ter preskrbeljivo z mesom večjih konzumnih
središč. Vse to pa zamoremo od vlade le tedaj
zahtevati, ako ji damo natančne številke, koliko
živine imajo naši kmetje sploh.

Opozarjamo torej kmetovalce, naj pri štetju
živine vse natanko in popolnoma izpovejo. Kajti
natančnost teh naznanil leži v prvi vrsti v inte-
resu živinorejcev samih!

95 letni nadškof.

Knezoškof v Brixenu na Tirolskem Aichner, kate-
rega slka prinašamo, je težko zbolel. Pri njegovi staro-
rosti je bolezen jako nevarna. Knezoškof bil je namreč

l. 1816 rojen. Ta veličastni duhovnik je kot škof 26 let
deleval, kot duhovnik pa 70 let

Novice.

V lastni stvari.

Ni se mi treba učiti, kaj je politični boj
in v kakšnih oblikah se odigrava. Tekom let
sem izprevidel, da je pri naših slovenskih prva-
kih, ki delajo vbogemu slovenskemu ljudstvu
toliko gospodarske škode in kulturne sramote,
vse dovoljeno. Drugod se skuša tudi v
politiki meje dostojnosti rešpektirati in osebni
boj le na neobhodno potrebne slučaje omejiti.
Drugod je tudi javno časopisje na gotovi stopi-
nji morale in le čifutski „revolver“-žurnali de-
lajo tudi v časnikarstvu na brigantovski način.
Tako je drugod. A pri nas? Alfa in omega
v slovensko-narodni politiki sta
laž in obrekovanje. Zelodec se resnemu
človeku obrne, ako ga prisili neprijetna časnika-
rska dolžnost, da čita slovenske narodne liste.
Kajti tem listom je falotvstvo namen!
Nikjer pač se ne kaže moralni bankerot slo-
vensko-prvaške politike tako gnusno in tako
očividno, kakor v „narodnem“ časopisju...
Ožigopil sem v svojem listu to dejstvo že ope-
tovano. Posledica pa je bila vedno, da se je
rekló v kakšnem listu, ki se bode prej ali slej
v svojih dolgovih zadušil, — „Štajerca“ ni sma-
trati resnim... Tak odgovor stane presneto
malo, čeprav razkrinka politično poštenost do-
tičnega žurnalista. Ali kdo bi se z volom bodil?
Jaz ne, — in zato sem tudi omejil na najpo-
trebnejše svoje polemiki s slovenskimi listi. Le
semtertja zavre človeku kri. In vzel bi bič, da
kaznuje fantaline, ki z otroško-brezsramno laž-
nivostjo pomanjkanje duševnih zurožnosti nado-
mestujejo. Poglejte g. Vekoslava Spindlerja,
ki je sicer pravzaprav le časnikarski diurnist
dr. Kukovca (kakor je zadnji to pred sodnijo
sam izjavil!), ki se pa pusti psovati za „glav-
nega urednika“ celjskih „narodnih“ listov. Plju-
nite možaku v obraz, obrisal se bode in vam
k večjem rekel, da ste nahodni... Zadnjič
enkrat prinesel je v svojem listu dopis, ki ga je
baje „neki kmet“ spisal. V tem dopisu je m.
dr. trdil, da so mene podpisane urednika
„Štajerca“ „Nemci za 8000 gold. kupili“, da
„blatim Slovence“. Smešna in nesramna je ta
trditev. Niti človek, ki je tako zabit, da postane
naposled član „narodne stranke“, tej trditvi ne
veruje. Uspeh take laži je vedno le smešnost.
Frapira le predznost iz trte izvite laži. In zato

sem v zadnji številki vprašal g. Spindlerja, kd
je dotično novico sprožil. Lahko bi ga tožil;
ali mož je navajen, vsakih 14 dni enkrat „ča-
stno izjavo“ podati in se s tem sam za lažnika
proklamirati; vsi spodnještajerski žurnalisti sku-
paj še niso toliko „častnih izjav“ podali, kakor
Spindler sam. Sicer bi bil pa mož morda tudi
oproščen, čeprav ne bi dokazal niti sence svojih
trditvev, kar je pri današnjih porotniških razme-
rah v Celju prav verojetno; saj je bil šele za-
dnjič oproščen, ko je brez vsacega dokaza na
lumpovski način blatil slovenskega rodoljuba g.
Fridricha. Iz teh razlogov nisem tožil Spindlerja.
Ali izjavil sem, da ga smatram za n a v a d n e g a
l a ž n i v c a, dokler ne dokaže svojo trditev.
Pljunil sem mu v obraz, ali fant se je mirno-
dušno obrisal in je — naprej klepetal. Spindler
bi imel namreč dve poti, da se rehabilitira:
Prvič tožbo; pred sodnijo bi mi moral dokazati,
da sem mu delal krivico, ko sem ga za lažnika
pečatil. Rezumem, da Spindler ni tožil. Ali dru-
gič bi lahko v svojem listu dokazal, da sem bil
res za 8000 gold. podkupljen. Tu ni nobenega
izgovora. Le par kapljic tinte bi fanta koštalo,
da bi mi to dokazal, ako bi imel res dokazov.
Mislite, da je to storil? Ne, — na moje javno
pismo je Spindler držal jezik za zobmi, kakor
kužek, čez katerega pride gospodar z bičem. Ali
kadar gospodar hrbet obrne, takrat pokaže ku-
žek svoje zobe. In tako je tudi Spindler čez
par dni zopet isto grdo laž ponavljal... Vi,
Vekoslav Spindler, ali ste ponosni na ta čin?
Služili ste pri nemških listih in ne zamerim
Vam tega. Nemški listi so zalagali razglednice
z rdečo zastavo, na katerih je bila Vaša pesen,
revolucijska Vaša pesen, katere Vam tudi ne
zamerim. Tudi tako trdosrčen nisem, kakor slo-
venski kritiki, in ne zamerim Vam niti Vaše
„poezije“. Jaz Vam ne zamerim, da ste bili
„urednik“ skozinskoz klerikalne „Dumovine“.
Ali kaj bi rekli, ako bi jaz trdil, da so Vas
najprve Nemci, potem socialisti, potem klerikalci
in končno „narodnjaki“ za par grošov „kupili“?
Kaj bi rekli?... Vi, Spindler, poglejte v zr-
calo: videli bode te nesramnega lažnika!
Ptuj, 6. XI. 1910.

Karl Linhart
urednik „Štajerca“.

Iz Spodnje-Stajerskega.

Župan Jos. Ornig v Ptujju udeležil se je
letos tudi zborovanja avstrijskih mest na Dunaju,
ki je sprejelo razne prav važne sklepe. Pri temu
se je vrli naš Ornig, katerega globoko gospodar-
sko razumevanje spoštuje danes vsa poštena
javnost, pečal tudi s vprašanjem splošne dragi-
nje mesa. Razvil je tukaj nekaj prav novih mi-
sli, za katere so se zborovalci prav živo zanimali.
Ako se postavimo na stališče g. Orniga, potem
ves uvoz tuje inozemske živine in mesa ne
more mogo pomagati. Koliko krika se dela zdaj
z uvozom argentinskega mesa, ki ne more imeti
posebnega pomena in ne bode nikdar splošne
mesne draginje odstranil. G. Ornig se vsled
tega tudi debate in glasovanja gledè uvoza
argentinskega mesa ni udeležil; čeprav je bil
na zborovanju kot zastopnik mesta Ptuj, je tudi
ob tej priliki pokazal svoje pošteno
srce za kmetisko stvar. Razvil je zlasti
dve misli: Mesni draginji se bode najprve le s
žtem odpomoglo, da se izdatno pospešuje domačo
ivinorejo. Dajte našemu kmetu priložnost in
sredstva, da se izdatno poprime živinoreje in
ne bodete rabili zmznjenega mesa iz južne
Amerike. Ali kar se je doslej za domačo živino-
rejo storilo, to je bilo vse preskromno in pre-
malo... Pa še nekaj je sprožil naš Ornig, ki
pozna gospodarske naše razmere, kakor malokdo
drugi. Pravil je, kako imajo vojaki za večerjo
črno kavo, v katero namakajo svoj kisli komis.
Vkljub temu, da to ni posebno izdatna in tečna
hrana, izda država vendar v ta namen velikani-
ske svote denarja. Istotako je tisočero družin,
ki so danes tako rekoč brez vsake prave večerje.
Na deželi pa segnije vsako boljše sadno leto na
tisoče centov jaboljk in drugega sadja. Kmet
nima od tega pridelka ničesar, kër primanjkuje
kupeev, ki bi pošteno plačevali. Tako se porabi
dragoceno sadje ali za mošt ali pa za prašičjo
krmo ali pa celo v vrtn segnije. V drugih dr-
žavah so gospodarski pomen sadja že davno iz-
poznali. Na Nemškem, v Angliji in tudi na

Kupujte in razširjajte naš koledar, ki je največji, najboljši in najcenejši kmetijski koledar.

Češkem imamo na stotine fabrik za sadne konzerve. V teh krajih ne vidiš nikdar kruha s putrom. Pač pa jedo delavci, kmetje, vojaki itd. kruh z marmelado, to je s cukrom skuhanim sadjem, ki je izrecno zdrava, cena, tečna jed. Kos kruha z marmelado je na vsak način veliko tečnejša in boljša jed, nego črna skuhanata cikorija s komisom. Na ta način bi se ljudstvu pomagalo do boljših življenskih sredstev, kmetu pa bi se dalo priložnost, prodati svoje sadne pridelke za primerno ceno in izboljšati s tem sploh gospodarski položaj. Žalibog, da se ravno na Avstrijskem na to ni nikdar mislilo. Medtem ko imamo na Nemškem in Angleškem na stotine takih prepotrebni fabrik, jih imamo v Avstriji komaj 20, ki pa se tudi hudo za obstanek borijo. Ni čuda, — pri nas košta celi vagon jabolk komaj 700 kron. Ako bi se pa hotelo iz teh jabolk marmelado napraviti, porabilo bi se zanjo najmanje za 5000 kron cukra. Prav veličanskega gospodarskega pomena bi torej bilo, da se zniža davek na sladkor. . . . Te in edneake nazore je razvil g. Ornič na omenjenem zborovanju. Mislimo, da mu gré zato velika hvala in da mu mora biti vsakdo hvaležen, kdor ima srce za ljudstvo.

V. Vesjak v Ptujju je po svojem poklicu žnidar, ali polet njegovega duha ga nosi v višine politike. Kadar ravno ne hazardira pri Mahoriču, takrat tudi ne krpa strganih sukenj. Mi smo mu že enkrat priporočali, da naj se drži šivanke, ali V. Vesjak ne vpoštevá našega nasveta. V njegovem srcu gori ogenj slovenskega narodnjstva in kadar podkuri ta ogenj z Mahoričevno kapljico, takrat je oče Vesjak ves iz sebe. Hitro mu mora Mahorič kvarte v roko stisniti, drugače prične Vesjak „narodno“ divjati. . . . In tako je postal oča Vesjak „narodni mučenik“ v Ptujju. Dosegel je sicer mnogo časti. Prvič se ga smatra kot mojstra v „ferblanju“. Drugič pa je general naših ljubih „krigerjev“, pri katerih pa vkljub vsemu narodnjstvu nemško komandira. Drugače pa ni posebni prijatelj nemščine, kar bode mo takoj videli. Vesjak postal je namreč zopet enkrat narodni mučenik. V svoji generalski prevzetnosti pisal je namreč zvezi zadrug v Ptujju drobno pisemce, ki se glasi z vsemi svojimi gorostasnimi napakami in kozli tako-le :

„Sehr geehrter Verbandsobmann! Aut ih Schreiben vom 22. Septemner 1910, beantwortet mein fernbleiben von Verbandsitzungen und Versammlungen rechtfertige ich mich mit folgenden gründe: I. Am 25./4. 1909, bei der Sitzung im Bierquale Roschker wurde ich von einem Vorstandsmitglied ohne einem Grund angerempelt wo Sie als Obmann mich Verteigteten und meine Partei ergriffen, somit wusten um was sich handelt. Die folge dieser anrempelung war speter eine Gerichtsverhandlung bei welcher alle Zeigen sammt dem Verbandsobmann alles gesehene ablegneten und kurz nichts hören noch sehen wollten. Dacher ich als Beideter Lügner vor dem Gericht gestanden bin; dabei wollgedacht »Ehrenmänner bleibten Ehrenmänner!!! II. Bei der drauffolgenden Sitzung im Rathaus Salle, sind einige Herrn!!! mit solchen Muegeln zu der Sitzung erschienen dass die Arbeit störten und Spitaekeln machten wie im einer Judenschulle, Pfui Teufel!!! Gehrter Herr Obmann auch haben Sie sich hier machtloos gezeigt wo ihre schwäche mein vorgekommenes fernbleiben wie aus Punkt I erwente Gründe bekräftigte, Geehrter Herr Obmann! bemerkert muss es werden wenn Sie eine Eihisicht haben, so werden Sie einsehen dass ein Mann der bisher Ordnung liebt bei so einem Fall nicht bei wohnen kann. Noch weniger sich nur einer Ehre zählen kann, noch im solcher mite zu verbleiben. III. Sehr geehrter Herr Obmann! Was weitere Vorwürfe

betrifft eine Eregung im Volke muste ich Ihnen kurz sagen die Mitglieder unserer Genossenschaft sind mit meiner Schritt vollkommen einverstanden, auf das andere Pöbl wird keine rücksicht genohmen. Weiters was wegen der Drohung der Verofentlichung anbelagt wurde es mich sehr freuen wen Sie auch mein Schreiben beilegen würden, das die Welt auch die Schattenseite des Verbandes sehen würde nicht aber blos die Schattenseite einer Genossenschaft welche nicht einmal sovill Schatten das sich einge Vorstandsmitglieder des Verbandes ihre gechittzen Mahl und bürigen Häupter kühlen könnten (Genossenschafts-siegel) am 28. Sept. 1910 Der Obmann! V. Wesjak m/p. —

To je torej originalno pismo našega Vesjaka. Ne vemo, v kateri slovenski šoli se je oča Vesjak nemščine naučil; ali to vemo, da obsega to pismo najmanje 3 krat toliko napak kakor besed!!! Dve stvari so posebno lepe. Prvič beseda „beideter Lügner“ (zapriseženi lažnik). Torej oča Vesjak pravi sam o sebi, da je „beideter Lügner“. Bog se vendar usmili njegove modrosti. Ves Ptuj se za trehuh drži, ko sliši to Vesjakovo besedo. Vbogi „beideter Lügner!“ Drugič pa se je general „krigerjev“ prav fino izrazil, ko je rekel „auf das (!) andere Pöbl (!) wird keine rücksicht genohmen.“ Ptujski obrtniki so torej Vesjaku „Pöbel“, menda zato, ker ne hazardirajo z njim. Zapomnite si to psovko, vi ptujski obrtniki, ki ste doslej še s tem človekom iz nekakega usmiljenja občevali. . . . No, to grozovito pisemce Vesjaka napravilo mu je mnogo sitnosti. Vsakdo se ravno ne pusti od enega Vesjaka psovati in žaliti, pa čeprav je možakar general takih „krigerjev“, ki nikdar komisa jedli niso. In tožili so ga. Pri sodnji pa so se Vesjaku pričela kolena tresti in milo je prosil, da se mu naj odpusti. Zavezal se je, da javno svojo žalitev prekličé, da plača poleg tega 50 kron v mojsterko bolniško blagajno in vse nastale troške. Tožbo je zastopal naš dr. pl. Plachki, ki je to Vesjakovo obveznost sprejel in potem tožbo umaknil. Tako je oča Vesjak dokazal, kaj pomeni beseda „beideter Lügner“. In tako je postal narodni mučenik. Priporočamo ga slovenskim terjalkam v molitev. . . .

Hofrat dr. Ploj je glasom poročil slovenskih listov izjavil, da ne bode več kandidiral. Mož je pa tudi v zadnjem času že premnogo doživel. Vsi so ga zapustili in celo njegovi najboljši prijatelji mu obračajo hrbet. Sam je ostal in tema se dela okoli njega. . . . Mi smo že od zadnjih državnozborskih volitev sem prorokovali, da bode ta gospod politično umrl. Njegova politika bila je namreč vedno dvojezična. Doma se je delal vedno za najradikalnejšega Slovenca, za brezobzirnega prijatelja kmetov, na Dunaju pa je bil ponižni hlapec vsake vlade in je na vsak migljaj te vlade izdal kmetске interese. To se ne dá zanikati in že zaradi te dvojezičnosti je bil dr. Ploj v političnem življenju nemogoč. Poleg tega ni hotel razumeti razvitek političnega življenja in je stal vedno na svojem starem „konzervativnem stališču“. To stališče je prazna fraza in z frazami ne more nikdo za dalje časa zasigurati svojo politično existenco. Pozabiti se pa tudi ne sme, da je bil Ploj vedno grozoviti politični sebičnik. Vso svojo politiko je uravnal vedno tako, da bi zlezal na kak višji stoliček, najraje v ministerski portfelj. Zato je bilo njegovo delovanje osebno in malenkostno. Najhuje pa je, da si dr. Ploj v javnem življenju ni zamogel ohraniti čistega imena. Ako kdo zaradi političnih zmot ali zaradi prevelike moči svojih nasprotnikov propade, ostane zato še vedno po-

štenjak. Pri Ploju pa stoji stvar povsem drugače. On je napovedal svoj politični bankerot z omadeževanim imenom. Mi ne bode mo zopet preiskovali, v koliko je bil ljubljanski list „Slovenec“ opravičen, da je imenoval Ploja „Verbrecher nach § 128“ in da je hujskal nanj državnega pravdnika ter mu obetala ječo od enega do pet let. Ali vsekakor bi se moral Ploj tega madeža očistiti. On tega ni storil. In tako gré kot človek, ki se mu je vrglo v obraz očitanje zločina, v penzijo. . . . Tako žalostno konča človek, ki je v ptujsko-ormožkem okraju in sploh na spodnjem Stajerskem igral precejšno politično vlogo, ki so ga prvaški listi hvalisali kot nekakega slovenskega odrešenika, ki je imel v brezvestni gonji proti Nemcem in naprednjakom prvo besedo in ki je zdaj sam, zapuščen od vseh, umazan. . . .

Zoper Ploja bevskajo zdaj najhujše slovenski klerikalci. Ti ljudje so navajeni najgrših psovok; in vendar jim zdaj psovok primanjkuje, katerimi bi hofrata Ploja umazali. Mi Ploja prav gotovo ne branimo in nam tega niti najhujši nasprotnik ne more očitati. Ali od klerikalcev ni zaslužil dr. Ploj toliko blata; kajti v svojem srcu bil je vendar vedno nazadnjaškega mišljenja in v svojem življenju je vedno klerikalstvu koristil. Sicer pa ne pozabimo nekaj: Pri zadnjih državnozborskih volitvah so ravno klerikalci za Ploja agitirali. Vsakdo je bil „brezverec“ in „antikrist“, kdor ni Ploju svoj glas oddal; procesije so delale za Ploja in prižnice so zlorabljali zanj. Danes pa — vpijejo isti klerikalni agitatorji, da je Ploj „Verbrecher nach § 128“. . . . Iz tega pač sledi, da klerikalcem ni prav nič za osebno čast. Vkljub vsemu temu, kar danes Ploju opravičeno ali neopravičeno očitajo, imeli bi ga klerikalci še vedno v svoji sredi in hvalili bi ga še vedno raz prižnic, ako bi se pokoril komandi dr. Korošca. Največje lumpe bi napravili klerikalci za slovenske poslance, samo ako bi ti Korošču pete lizali. „Pfui Teufel“ čez take politikastre!

Proti nemški šoli in sv. Lenartu slov. gov. so prvaki že na vse mogoče načine hujskali. Naravnost sramotno je, kaj ti ljudje počenjajo, kadar se gré proti potrebam ljudstva. Poštenost in ljubezen do bližnega je tej bandi postranska stvar. Neka vboga a poštena žena v sv. Lenartu pošilja svojega otroka v nemško šolo, ker izpozna veliko potrebo nemške vzgoje. S poštenimi sredstvi prvaki niso mogli ženo za slovensko, oziroma utrakvistično šolo pridobiti. Zato so nahujskali njenega gospodarja in ta je revni ženski iz grdega narodnega sovraštva stanovanje odpovedal. Edino zato torej, ker hoče revna žena svojega otroka izobraziti, vrgli so jo prvaki hujskači iz stanovanja. Ali nemški „Schulverein“ se je revice takoj usmilil in ji je preskrbel primerno stanovanje v nemški društveni hiši. Sram naj bode hujskače, ki v svoji prvaki zagriženosti ne poznajo nobenega usmiljenja. S takimi nasilnimi sredstvi seveda ne bodejo zatrli nemške šole. Davno že bodejo prvaki hujskači iz površja izginili, ko bode nemška šola v sv. Lenartu še cvetela in pravo izobrazbo razširjevala!

Proti nemški šoli v Cirsaku hujskajo prvaki na naravnost zločinski način. Ti brezvestni ljudje ščtujejo naravnost v prelivanje krvi. Mnogo smo že od slovenskih voditeljev v boju proti nemškim šolam doživeli, ali kar se dela v Cirsaku, to

Mesna draginja in Maggijeve kocke

Mesno draginjo se lažje prenaša, ako gospodinja goveje meso ne le zaradi juhe izkuha, marveč ako vzame v svrhu priprave goveje juhe izvrstne in praktične Maggijeve kocke á 5 h, medtem ko goveje meso enkrat praži, drugič pa zopet za pljučno pečenko, guljaš itd. porabi.

Maggijeva kocka je izdelana iz najboljšega mesnega ekstrakta in vsebuje vse dodatke naravne goveje juhe. Razpusti se v vreli vodi takoj in da krožnik gotove goveje juhe, ki se odlikuje s krepkim dobrim okusom in ki se da porabiti kakor domača govēja juha ne samo kot zakuhana juha, marveč tudi k drugimi jedili, kakor zelenjavo, sosi, ragu itd.

Pri nakupu naj se zahteva izrečno prave Maggijeve kocke á 5 h in naj se pazi na ime „Maggi“ in varstveno znamko „križeva zvezda“.

sega že vse meje. Naprednim starišem, ki so tako pametni, da bi radi svojo deco v prepodobno nemško šolo pošiljali, se je od strani slovenskih prvakov naravnost žugalo, da se jim ne bi hišo zažgalo. Nadučitelj Bresnik, poštenjak pet do glave, mora najrjese psovke in najpogledje laži preprečiti, samo zato, ker podučuje nemški šoli. Proti g. Zechner, ki je dal svoje nastore za nemško šolo, udomačila se je naravnost zverinska gonja. Občinski predstojnik v Čiršaku, ki je baje rojen Nemeč in se piše Anton Hauz, pa stoji kot zagriženi prvak v sredi slovenske gonje. Orožniki morajo napredne prebivalce pred napadi braniti. Ta čedni občinski predstojnik pa agitira divje proti nemški šoli in v decu celo s silo zabraniti obisk. Vsled tega je le še sedem otrok, ki so se zbirali v šoli vrlega nadučitelja Bresnika in katerih stališča se niso dali prestrašiti od prvaških toloverov. . . . Mi opozarjamo v prvi vrsti oblast na hujškarijo in smo prepričani, da bode napravljena red. Opozarjamo pa zlasti na hujškarijo in branje prvaških listov, ki so v prvi vrsti vseh lumparij krivi. Prav dobro vemo, da tudi slovensko ljudstvo v Čiršaku ni krivo te gonje. V svojem srcu so gotovo tudi vsi slovenski stališči prepričani, da je nemška šola velepotebna, prav se bodožnih tujih hujšakačev bojijo. In misel bode čas, ko bodo vsi prebivalci Čiršaka kakor en mož navdušeni pristaši potrebne nemške šole. Kajti te šole ne bode prvaška hujškarija gonobila. Edina posledica prvaške gonje bode, da pride par nahujških vodij v ječo. Na vsak način bodedo razmere v Čiršaku natanko opazovali in javnosti poročali. Hvala Bogu, da dajemo ne živimo v časih španske inkvizicije in da smo tudi naprednjaki polnopravni državljani, ki lačujemo pošteno svoje davke in zahtevajo odlično svoje pravice!

Iz Središča nam piše prijatelj to-le pesnico:
 „Vi ste Tone in on je Tone,
 Kosija sta tud' oba dva,
 Razlika med njima je le
 Da en Tone bolj ponosen je,
 Zato rekel mu je ta gospod,
 Naj nadučitelj pravi se mu povsod,
 Ker drugač razlike ni
 Ker tukaj več Kosijev živi,
 Da že večkrat se je to zgodilo,
 Zato bi zelo dobro bilo,
 Da date to v razglas
 Da vsakdo bode znal pri nas,
 Da niste g. Kosi več
 Le tital „Nadučitelj“ vam je vseč . . .
 Spisal: Jakob Keitebriga.

Pravica za vse! Na poštnem uradu v Kopnem vladajo pač čudne razmere. Pošta je venar ces. kraljeva. Zato tudi drugih barv nego rumene ne sme poznati. Ali poštni voz, ki grezi v Rajhenburg, je bil že opetovano s kranjskimi barvami okinčan. Poleg tega so zdaj na poštnem poslopju nemško-slovenski napis odstranili in ga nadomestili s čisto slovenskim. To je protipostavno in mi prav odločno proti taki prvaški hujškariji v c. kr. uradu protestiramo! Pravico za vse!

Zborovanje za tujski promet na sp. Štajerskem se vrši v nedeljo, 20. t. m. ob 11. uri popoldne v kazini (jedilna soba I. nadstr.) v Mariboru. Dnevni red tega važnega zborovanja sledede točke: 1. Pozdravi. 2. Pomen prometa tujcev (poroča g. skriptor Gawalowski). 3. Razvitek prometnih sredstev (železnice, avtomobili, pošta, telegraf, telefon) in drugi koraki za dviganje spodnještajerskega prometa s tujci (predlogi in razprave). Zborovanje je jako važno bodemo o njemu obširneje poročali.

Letni in živinski sejmi na Štajerskem.
 Sejmi brez zvezdic so letni in kramarski sejmi; sejmi, zaznamovani z zvezdico (*) so živinski sejmi, sejmi z dvema zvezdicama (**) pomenijo letne in živinske sejme.

Dne 11. novembra v Oplotnici**, okr. Konjice; v Laškem; pri Sv. Martinu**, okr. Lonč; v Spodnjih Hočah**, okr. Maribor; v Ormožu**, na Malih Rodnah**, okr. Rogatec; v Sromljah, okr. Brežice; pri Sv. Martinu pri Slovenjem Gradcu**, okr. Slovenji Gradec; pri Sv. Martinu ob Paki, okr. Šoštanj; v Maribergu**, v Gradcu (sejem z mlado klavno živino). Dne 12. novembra v Brežicah (svinjski sejem). Dne 14. novembra na Gomilici, okr. Lipnica. Dne 15. novembra na Vranskem**;

v Arvežu (sejem z drobnico); v Poljčanah**, okr. Slovenja Bistrica; v Središču**, okr. Ormož; v Radgoni**, v Ormožu (svinjski sejem). Dne 16. novembra na Ptuj (sejem s ščetinariji); v Imenem (sejem s ščetinariji), okr. Kozje. Dne 17. novembra na Bregu pri Ptuj (svinjski sejem); v Gradcu (sejem z rogato živino). Dne 18. novembra v Gradcu (sejem z mlado klavno živino). Dne 19. novembra v Ljubnem, okr. Gornjigrad; v Ivnicah**, pri Sv. Juriju ob Pesnici**, okr. Maribor; v Rušah**, okr. Maribor; v Gornji Polskavi**, okr. Slov. Bistrica; v Slovenjem Gradcu**, v Podsredi**, okr. Kozje; v Brežicah (svinjski sejem). Dne 21. novembra pri Sv. Juriju**, okr. Vransko; v Arvežu**, pri Sv. Juriju ob Ščavnici**, okr. Gornja Radgona; v Šoštanju**. Dne 22. novembra v Ernovžu**, okr. Lipnica; v Ormožu (svinjski sejem). Dne 23. novembra v Slovenski Bistrici**, na Ptuj (sejem s ščetinariji); v Imenem (sejem s ščetinariji), okr. Kozje; v Mariboru*. Dne 24. novembra v Teharjih*, okr. Celje; pri Sv. Marjeti ob Pesnici*, okr. Maribor; na Bregu pri Ptuj (svinjski sejem); v Gradcu (sejem z rogato živino).

Učiteljska društva v Mariboru, Celju in Ptuj imenovala so g. dr. G. Delpin v Ormožu za častnega člana. Čestitamo iz srca vrlému temu naprednemu možu!

Smrkovi zločinec. Čevljarški učenec Matija Potočnik v Prassbergu se je zagrešil nad neko 8 letno deklico. Oddali so ga sodniji.

Tepež. Pri Lauraču v zg. Hotinjah pri Celju sta se pri pijači fanta Martin Brodnik in Franc Jezernik stepla. Brodnik je Jezernika z nožem osuval, ta ga je pa s polenom na tla zbil. Jezernik je smrtnonevarno ranjen.

Pretep. Posestniki Marko Tržan, Jurij Salomon in Franc Šošter v Vezovju so se skregali. Šošter je vzel neko težko ketno in udaril Salomona po roki. Ta pa je vzel kladivo in zbihal z njim po glavi svojega nasprotnika, tako da ga je smrtnonevarno ranil.

Brata pretepel je v Ptuj, znani rogovilež Jaka Vestič iz okolice. Dali so ga zato 24 ur v luknjo.

Železniška nesreča. Na poti iz Pragerhova v Pongercu je vlak zadel in v stran sunil delavca B. Vertačiča. Ponesrečeni si je nogo zlomil.

Tatvina. Gospa Stiebler v Ptuj imela je večjo korbo z raznim blagom dobiti. Na železnici pa je neznan tat korbo otvoril in iz nje mnogo zlatnine ter par čevljev ukradel.

Ljubavna žalogra. V Brucku je ustrelila neka Hedwig Müller najprve svojega ljubčeka, oberlajntanta Avgusta Prischel, potem pa še sama sebe.

Sraka. Slikarski pomočnik Ferdo Žnidar ukradel je v Pristovi mojstru Erjavcu 30 patronov in je ogoljufal tudi kočarico Nežo Perl. Potem jo je popihal.

Avtomobil je dragonskega konja v Slov. Bistrici tako prestrašil, da je vrgel vojaka doli. K sreči ni bil vojak ranjen. Pač pa se je konj sam tako poškočoval, da je kmalu nato poginil.

Kradla sta na Ojstrem pri Trbovljah brata Alojz in Franc Kaplja iz Kranjskega. Orožniki so tatinsko dvojico sodniji oddali.

Surovež. Johan Dobrišek v Podgorju napadel je lovca M. Kotnika in ga je z njegovo lastno puško težko poškočoval. Suroveža so sodniji naznanili.

„Ofcet“ motil je v celjski okolici fant Štefan Solinc. Razbil je več šip in se bode zaradi tega pred sodnijo zagovarjal.

Srebrno poroko praznoval je 4. t. m. župan v Ljutomerju, g. notar J. Thurn s svojo soprogo Heleno. Mestna društva so priljubljenemu paru priredila bakljado.

Kolera v Gradcu. V Gradcu je zbolel neki oficir, ki je prišel iz Ogrskega, na azijski kolero. Oblastva so vse potrebno storila, da se grozovita bolezen ne razširi.

Iz Koroškega.

Novoga škofa so dobili vrli Korošci. Dosedanji knezoškof Jožef Kahn je namreč odstavljen in na njegovo mesto se je imenovalo dr. Boltežarja Kaltner za vrhovnega cerkvenega poglavarja krške škofije. Prvaški listi s tem imenovanjem niso zadovoljni, češ da dr. Kaltner ne zna slovenski. Menda bi imeli najraje, da bi se enega Podgorca ali Ražuna za krškega knezo-

škofa imenovalo. No prvaško drevje tudi ne zraste v nebesa. . . Glavni vzrok odpoklicanja dosedanega knezoškofa dr. Kahna leži baje v njegovi — boleznih. Klerikalci namreč trdijo, da je dr. Kahn duševno bolan. Čudno je le to, da so ga črnuhi vkljub tej bolezni tako dolgo časa držali. Se zdaj je dr. Kahn pokrovitelj prvaške Mohorjeve družbe. Po našem mnenju se je Kahnovo stališče omajilo, ko je nastopil velikanski klerikalni polom na Koroškem. Govori se namreč, da je dr. Kahn podpisal razna klerikalna dolžna pisma in da je torej kot knezoškof drugim velikanske dolgove delati pomagal. Tako se govori in to je menda vsa Kahnova bolezen. Sicer pa nas to posebno ne zanima in pravzaprav jemljemo od dr. Kahna slovo, brez da bi točili grenkih solzic. Kajti ravno pod dr. Kahnom se je brezobzirna gonja politikujočega faršta na Koroškem grozovito razširila. Pod dr. Kahnom je stotero duhovnikov postalo politično pokvarjenih in kar je v slovenski politiki na Koroškem slabega, to ima Kahn na vesti. Kajti Kahn bi moral z bičem v roki politikujoče farje k. njih dolžnosti pognati. Tega mož ni storil in zato ga vidimo odpotovati s tihim veseljem!

Humberg. (S mrkolinstvo). Piše se nam: Na novi cesti pod humberškim gradom se je pred 15 leti postavil spomenik rajnemu deželnemu prezidentu baronu Schmidt-Zabičrow, ki je za časa svoje vlade prezidal cesto na strmej gradščej rebri. Ta spomenik so v novo, bržkone pridni učenci izobraževalnih društev grdo namazali. To je gvišno prvaška hvala za to, da je pokojni kakor oče za Rožno dolino skrbel. Skrbel je za promet fužin in puškarij, za dobre šole, za obrambo naših zelenih gozd, bival je vsaki teden saj enkrat med nami, in prihitel pri vsaki nesreči in večji potrebi, da bi po zmožnosti pomagal. Zdaj v hvalo pa postavljajo „izobraženi“ učenci kranjskih hujšakačev rujave piramide stavbene umetnosti, patent Hrihar, in mažejo mu v obraz šmero, ki je prejkone, od tistih „har“ ki so jih zavozile črne posojilnice. Tem pobalinom bi bilo gotovo ljubši, ko bi stal na mestu rajnega predsednika tukaj spomenik širokoustneža Grafenauer, kateri še tega ni bil zmožen, da bi bil Seljanom občinski pot oskrbel, če ravno so bili še pred kratkem njegovi najzvestejši prijatelji. Zabičrow pa je skrbel po celi naši koroški domovini za dobre ceste in njegove zasluge ne bo skrajšalo vse smrdljivo blato, ki ga ima pred durmi dosti črna prvaška stranka. Če je kaka nesreča, kakor lanski ogenj v Svetni vasi, povodenj ali druge potrebe, poslanca in zastopnika Grafenauerja „či te, bute“, pri volitvah in hujškarijah ga je pa dosti. Boljši bi bilo vašo smrajdo takim „šbeflarjam“ podariti, nego ob Vsehsvetih že pod zemljo počivajočemu dobrotniku naše domovine.

Borovlje. Piše se nam z dne 7. nov.: Zločinstvo surovih prvakov je že vnebovpijoče. Včeraj (nedeljo) so praznovali tukajšnji naprednjaki rojstni dan slavnega pesnika Schillerja. Da bi motili to slavnost, so zasmodili nahujškani tukajšnji prvaki Košatovo barako, v kateri je imel shranjeno g. Tschinkowitz precej sena in slame. Hudobneži so napravili s tem veliko škodo! Upamo, da jih roka pravice zasači!

Uro ukradel je v Beljaku delavcu Leprucu neki postopač Zimerman. Ko jo je hotel zastaviti, ga je policija prijela.

Za pogorelce nabiral je baje v Wolfsbergu neki Franc Mastera; v resnici pa je nabiral za-se. Zaradi te lumparije so ga dali pod ključ.

Požar. Pri Celovcu je pogorelo gospodarsko poslopje Jožeta Berger z veliko množino krme. Požarniki so ogenj omejili, ali škoda je velika, ker posestnik ni zavarovan.

Vlomili so po dnevu med opoludanskim počitkom v prodajalno juvelirja Janescha v Beljaku in ukradli blaga za 600 K.

V občinsko pisarno v Vrbi so vlomili tatovi. Ali sreče niso imeli. Dobili so le par mark. To je letos že peti vlom.

Ustrelil se je v Celovcu neki Karl Tich iz Dunaja baje zaradi visoke nervoznosti.

Po svetu.

Kolera se je pojavila v enem slučaju tudi v Ljubljani. Zdravniki so razširjenje bolezni preprečili. Na Ruskem, Turškem in Ogrskem se

kolera, vkljub jesenim vremenom še vedno razširja.

Požar v norišnici. V mestu Bradon (Severna Amerika) je pogorela norišnica, v kateri je bilo nad 600 bolnikov. Prišlo je do grozljivih prizorov. Bolniki so skakali v plamena in se branili rešitve. Na stotine jih je našlo svojo smrt.

Potopil se je na morju veliki parnik „Gamma“. Vsled viharja ni bilo mogoče nikogar rešiti.

Schicht Stearin-sveče LEDA

najfinejša vseh mark! Apartni, elegantni zavoj!

Ne tečejo!
Ne dišijo!

Ne kadijo!
Ne delajo saj!

Gorijo s svetlim, mirnim plamenom. 872

Zakaj nam žita polegajo.

Spisal Alojzij Križanič, Vel. Nedelja.

Ako opazujemo v poznejši rasti naša žita, se lahko sami prepričamo, da ne obvisi vse od narave zbog poleganja, ampak da je tudi kmetovalec kolikor toliko so kriv zastran poleganja naših žitnih vrst.

Poleganje žit se navadno vrši na dva načina, namreč: zunanji vpliv po silnem viharju, dežju itd. ki naravnost bilke k tlom potlači, in drugi znotrajni, ki rastlino oslabi, jo stori puhlo, za držanje klasja nezmožno, pri čemer je pa gospodarjeva nevednost edino- le kriva, s tem da je ali pregosto sejal, morebiti še nezadostno očiščeno seme s slabim kaljenjem, ali je edostransko gnojil, morda celo napačno da si ravno z živinskim gnojem, ali je pa tudi oranje na neutemeljen način izvršil, mogoče z nepravilnim plugom, ali je pa tudi pustil v spomladi rastočo se žito popolnoma pri miru. Vsi ti vplivi ovirajo neznančno močno rastlino, ki pa more s slabim pridelkom se izkazati!

Proti prvemu vplivu po silnem viharju, dežju, nalivom itd. si pač kmetovalec ne more pomagati, kakor se je to letos na mnogih krajih opazovalo, ker moč narave ja ni od naših rok in uma odvisna, ampak naš um bi moral biti od narave odvisen, z drugimi besedami, človek vsak, posebno pa kmetovalec bi moral naravne zakone kakor svojo hišo poznati, in po njih si prilagoditi svojo delo, ker ako pustimo naravo opravila naravi v izdelovanje in se tako rekoč od nje učimo, nam je zamaknen lep uspeh in pridelek. Ako načemo biti slepi in gluhi nam narava sama ob vsaki žetvi oči dovolj odpre.

Zakaj vprašas? No, drugi znotrajni vzrok nam dovolj jasno pove, da je gospodarjeva nevednost kriva in pripomaga k slabemu razvitku rastline. Mnogokrat že pri oranju samem se dela napaka, ko mnogo kmetovalec tje v en dan orje, ne zmeč se za rastlino, katera bo vsejana. Pri žitu in sploh pri glavnih sadežih bi se moralo globoko orati, gnoj takoj ko je navožen enakomerno raztepti in lepo podorati. Vsako semen, še tako čisto bi se moralo sortirati in le samo najzreje torej najdebelejšo zelo redko vsejati, najbolje s sejalnim strojem. Oglejmo si gosto vsejano žito ki se je po navadi kod »načeljeno« vzelo. Sejava je po navadi sejal neglede nato, ali zrnje v kupih leži ali je pa enakomerno oddaljeno. Na kupih rastočo žito v spomladi bujno raste, ker je gosto mara torej v višočino ako je količjak dobro gnojeno. S tem pa da bujno raste so stegenca zelo dolga, imajo redke stave, ki pa so puhla ter je vsak najmanjši vetrič lahko podere in s tem da so stegna zelo dolga jih sonce ne more okrepiti ampak se zvijejo in pretrejejo ko teža klasja pritiska na nje. Oglejmo si pa žito s strojem ali redko vsejano. To raste v spomladi zelo počasi. Zakaj vprašas, no ker je redko se ne more siliti v rast, sonce lepo celo bilko vsak dan obsveti, torej ni na eni strani sploh v senci kakor pri postem, zato se tudi bolje utrdi. Torej gostota, niti košato perje ne dela sence, torej tudi puhlega slabotnega ne store ker raste po časi toda z gostovostjo, ker so stegna zelo gosta je tudi bilka zmožna veliko večji klas nositi no da bi količjak poleglo, dasi ravno je mnogo večje od prejšnjega. Zapomni si torej dobro zrak, solčna svetloba in človeški um so reči ki vzdržujejo svet. Učimo se torej od narave, ki nam bo mogoče bolje gospodarila ko mi sami. Vsaka pregosta rastlina je na tak način popolnoma za nič.

Ali ni proti temu pomoč? O da. Ako nam je žito pregosto le vsled gnojenja, da ima več bilk z enega zrna, tedaj moremo v spomlad, ko je lepo, suho toplo vreme gori in dol na enem mestu vlačiti z buj lahko brano, ako se žito izruje in strga naj se nikdo za njega ne joče ampak se naj veseli, ker va vlaka ti stoterno povrne trud, ki si ga imel, edino sredstvo da ti zlahka žito ne polože. Upoštevaj, dragi mi tovariš navodila, ko ti ne samo, da ga zrediš in do boljšega pridelka prideš ampak tudi ves nadležni plevel uničiš, da ti pozneje ni treba pleti. Angleži in sploh vsi napredni narodi to s stroji delajo, zakaj pa mi v malem obsegu ne bi si hoteli boljšega? Brez truda ni kruha. Delajmo torej prej z glavjo, zatem šele z rokami ker išče te sreča um ti je dan našel jo boš ak nisi zaspan. Marsikateri reče da je pregnojno. Da še toliko in toliko gnoja je lahko na nj, torej zelo močno gnojno, vendar se ti ni treba bati poleganja, toda biti moreje vse tri snovi v enakem razmerju, to je fosforjeva kislina, kalsi in dušik. Ako je namreč preveč dušika tedaj ne more rastlina v trdnosti ker sta kalsi in fosforjeva kislina počasnejša v izdelovanju

in puhla, torej poleganja so kriva.

Gospodarske. Sadimo črešnje.

(Izvirni dopis.)

Piše Vičanski Škerlec pri Veliki Nedelji.

Kako veselo je gledati v spomladi nežno belocvetee črešnje, katere pričajo, da ni imel gospodar, ki jih je posadil in cepil, slabih misli v svojem srcu, ampak imel je glavo na pravem mestu in pridne roke. Še veselje pa je, ko so omenjene črešnje obdarjene z lepo rudečim sadjem, ki služijo v hrano nedolžnim otrocičem. Radi jih pa tudi uživajo hlapi, dekle, gospodari, da celo viničari jih imajo radi. Samoumevno je, da tudi gospodom črešnje ne presedajo, Ali žalibog, da se sadijo črešnje in požlahtnujejo v tako pičem številu in da so iste črešnje, ki so posojena in pripravna za roditev ob času zorenja njih veje polomljena. Da se tako drevo polomlje in razmesari od strani dolgorstnežev je edino krivo to, ker se kakor sem prej omenil v prenalni množini sadijo črešnje in velikokrat je posledica takega lomljenja, da pridejo taka dejanja na obtožno klop.

Da se vsem tem situacijam izognemo in da nam ne bode treba po tujih črešnjah plezati, bi kazalo po mojem mnenju, da si posadi vsak zemljiški posestnik kake 3—4 črešnjeve drevesa, ker za tako sajenje daruje samo en dan zamude. Posebno mlajšim posestnikom bi to svetoval, kajti tako delo se jim povojlno poplača in potomci ne bodo nič slabega o taki naredbi govorili. Tudi viničar se ne pregreši smrtno s tem, ako tu in tam posadi kako črešnjevo drevo na gospodarjevi zemlji in ta ga dovolj takega dela ne boče iz kože tiral.

Nekteri trdijo, da je črešnjevo drevo zelo izbirčno radi sajenja in cepljenja. Da pa to ni res, vam na kratko raztolmačim, da je edino krivo le pozno sajenje v spomladi in ravno tako tudi cepljenje; kajti črešnjevo drevo rodi že v poletju in zavoljo tega postane tudi v spomladi prej mužuveno, ko druga sadna drevesa. Najboljši čas za saditev takih dreves je v pozni jeseni, ko listje odpadne in mislim, da pridem prav ravno sedaj s tem mojim nasvetom.

Pri izkopavanju takih sadik moramo biti zelo previdni, da ohranimo zdrave in precej dolge korenine z sesalkami vred. (Sesalke imenujemo tanke koreninice). Dobro nam služijo v ta namen lesni črešnjevi divjaki, ki so v debelosti mlatinega cepca (cepiča) z lepo mlado skorjo. Kakor je treba vsako drevo po izkopanju takoj posaditi, tako tudi črešnjevo drevo. Saditi ga je treba bolj v zatišje na kako podnožje, da ne prijaajo manj mrzli vetrovi. Sadi in gnoji se mu ravno tako, ko druga sadna drevesa in ko je to delo storjeno, se odstranijo vse mladike tako, da ostanejo trije ali štirje rogli od teh mladik, kakih 10—15 cm. dolgi. Vršič se pa popolnoma odstrani. Vso deblo naj bi bilo približno kaka 2 m. visoko. Vse novo zrastle mladike na imenovanih rogih se pustijo skozi dve leti rasti; po debelu se pa sproti mladike odstranjujejo. Po preteku dveh let po sajenju (ne prej) se meseca februarja krona drevesu odžaga in se deblo požlahtni. Pri tem pa je pomniti; da se v brežnih legah cepci z cepiči, ki so prinešeni iz hribovitih krajev. Na nizkih legah se pa požlahtnujejo črešnje od takih sort, ki jim ugaja ravninsko podnebje.

Tako sem delal jaz. Pojdi in stori tudi ti tako! V Vičanc h, na praznik vseh Svetnikov 1910.

Loterijske številke.

Gradec, dne 29 oktobra : 52, 29, 45, 58, 53.
Trst, dne 22. oktobra : 57, 35, 37, 20, 47.

Posebno antiseptične lastnosti svojih prasknega domačega mazila iz apoteke B. Fragner, c. k. dvorni liferanti v Pragi, so vzrok uspešnemu vplivu in hitremu zaceljenju ran raznih vrst. Mazilo je zlasti za pokrivanje istih primerno, ker jih pred umazanostjo varuje in hladi ter bolečine odstrani. To izvrstno domače sredstvo dobi se i v tukajšnih apotekah.

K mesni draginji. Strokovnjaki pravijo, da je vzrok mesne draginje tudi v zaostalosti avstrijskega travniškega in pašnega gospodarstva iskati. Mi imamo na Avstrijskem še mnogo paš in travnikov, ki dajejo komaj 15—20 g mrve. Pri rabi kot travniško gnojilo dobro znane Tomaževe moke v zvezi s kajnitlom se lahko tri do štirikrat toliko mrve pridelata.

Krompirjeva župa s paradajzi. 3 surove, oljupljene krompirje zrezi v male kocke. Potem raztopi 4 Maggijere kocke za govejo juho v 1½ litra vrele vode, da j v to zrezani krompir in dobro žlico paradajza ter primešaj poljubno košček sunkove kože ali speha, kar pa ni neobhodno potrebno. Kuha se juho, dokler ne postane krompir mehek, dolj ji potem po potrebi vode in odstrani sunkove kože.

O naraščajoči draginji življenskih sredstev se vse pomenjuje s skrbjo. Ali tudi dobre nasvete se čuje. Tako priporočajo praktične, izkušene gospodinjne priznana kuhinjska pomožna sredstva, kakor n. pr. splošno priljubljene Maggijere izdelke, ki pomagajo štediti denar, čas in delo in so ravno v sedanjih časih dvojno koristni. Vsako leto enako dobro se odlikujejo tudi v tem, da so njih cene tako nizke kakor doslej ostale.

Svetovno mojsterstvo v industriji ur vendar pridobljeno!

Prevezte edine razprodaje me spravi v položaj, za le K 490 oferirati elegantno, ekstra ploščo amerik. 14 kar. zlato-duble švic. žepno uro. Ista ima dobro idečo 26 uro Anker-kolesje premirane znamke „Speciosa“ in je na električni poti s pravim zlatom prevlečena. Garancija za preciznost 4 leta.

1 k. K 490
2 k. K 930

Vsaki turi doda se fino pozlačeno verzično zasteno. Brez rizike, ker izmenjava dovoljena, ev. denar nazaj. — Pošlje po povzetju

E. HOLZER, Krakova, Stradom 18/26.

Izvrstno

odstrani bolečine, omeji vnetje in vpliva antiseptično.

Že 40 let sem pokazalo se je omehekajoče, vlačino mazilo, imenovano **Prasko domače mazilo** kot zanesljivo sredstvo za obveze. Varuje rane, pomanjša vnetje in bolečine, vpliva hladilno in pospeši zaceljenje ter zdravljenje.

Postna razposiljatelj vsaki dan

1 doza 70 h. Pri naprej plačilu 3 K 16 h. se 4 doze, za K 7— pa 10 doz franko na vse postaje avstro-ogrške monarhije pošlje.

Vsi deli embalaze nosijo postavno depoinirane varstveno znanko.

Glavna zaloga

B. FRAGNER, t. in kr. dvorni liferanti

apoteka „pri črnom orlu“
Praga, Kleinseite, ogelj Nerudagasse šte. 203.

Zaloga v apotekah Avstro-Ogrske.

Zelo redka prilika!

Tovarna mi je izročila po neki nezdgi več 1000 komadov krasnih težkih flanelastih odej, da jih prodam pod roko; vzorci so najnovejši, moderna barve in imajo le skoro nevdne madeže od vode, kar pa nikakor ne brani, da bi se ne mogle porabljati v vsakem gospodarstvu za pokrivanje postelj in ljudij; dolge so 190 cm, široke 135 cm, jako fine, tople in in trepžne. Pošiljam jih po postnem povzetju: 3krasne flanelaste odeje v vseh barvah in vzorcih za 9 K, 4 gospodarske odeje za 10 K. Vsak, ki čita to, naj naroči zapeljivo, kajti prepričan sem, da bo zadovoljen. **Oton Bekera, c. kr. finančni nadpiznik v pokouju, Nachod (Česko).**

Simon Martschitsch

trgovina z usnjem v Ptujju Hauptplatz št. 6. usoja se naznaniti, da prodaja svoje usnje po najnižjih cenah. Tudi kupuje svinjske kože po najvišjih cenah; surove kože se jemlje v delo.

Na prodaj je

posestvo,

24 johov zemlje, lepo poslopje, vse kar se pri kmetiji potrebuje, ½ ure od Šoštanja, blizo enega grada. Več pove g. **Jakob Jakopič v Šoštanju, hiš. šte. 163.**

Mnogo bolnikov je,

ki leta dolgo na težki, baje nevdzdravljivi bolezi laborirajo, najrazličnejša sredstva rabijo in končno s seboj in celim svetom nezadovoljni na svojo usodo obupano ter brez zanimanja gledajo. Skrajni čas je, da ti bolniki blagodelni vpliv elektrike v boju zoper različnim živčnim boleznim izpoznajo.

Mnogo bolnikov se ne vé, da se pri splošni slabosti živcev, revmatizmu, glavobolu, pomanjkanju spanja, otožnemu in otrujenju podobnemu stanju, nevralgijah, nervoznemu motenju prebavljanja, pomanjkanju krvi, slabosti vseh vrst in raznim ženskim boleznim itd. galvanični trajni lahki tok z najboljšim uspehom rabi.

Da trpečo človeštvo o blagoslovnem vplivu elektrike podučimo, spisali smo zelo zanimivo, podučno poljudnoznanstveno knjižico in jo pošljemo vsakomur, ki se na nas obrne

gratis in franko.

Nikdar še se ni v Avstriji tako vredno knjigo občinstvu zastoj ponudilo!

Elektro-terapeutična ordinacija,
Dunaj, I., Schwangasse 1, Mezzanin odd. 74.

Kupon za brezplačno knjigo:

N. spr. 13/11. 1910.

Elektro-terapeutična ordinacija

DUNAJ, I., Schwangasse 1, mezz. odd. 74.

Prosimo, pošljite mi knjigo: „Razprava o moderni elektro-terapiji“ zastoj in franko

Ime: _____

Naslov: _____

Vaše zdravje

dobite! Vaša slabost in bolečine izginijo, Vaše oči, živci, muskuljni in žile bodejo krepki. Vaše spanje zdravo, zopet se dobro počutite, ako rabite pravi Fellerjev fluid z zn. „Elsafluid“. Poiskusni tucat 5 K franko. Izdelovalec samo apotekar E. V. Feller, Stubica, šte. 241 (Hrvatsko).